

**ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์
ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร**
**Factors Related to Sexual Risk Behavior of Students at the Demonstration
School, Ramkhamhaeng University, Bangkok**

นิธชาวัลย์ ศรีบุต¹ เกษม ชูรัตน์²

สุรีพันธ์ วรพงษ์³ และ ธวัชชัย วรพงษ์⁴

Nidhchawan Sriboodh, Kasem Chooratna,

Sureepun Vorapongsathorn, and Thavachai Vorapongsathorn

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 185 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 5 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามปัจจัยนำ (แบบวัดความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์) ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม (ด้านการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว และการควบคุมติดตามของผู้ปกครอง) และแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ โดยแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.859 ดำเนินการเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 11-18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562 และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-square test) และวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson (Pearson's product moment correlation) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 55.10 ผลการเรียน อยู่ระหว่าง 3.00-4.00 ร้อยละ 56.80 การอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง อยู่กับบิดาและมารดา ร้อยละ 74.50 และเงินที่นักเรียนได้รับต่อวัน คือ ระหว่าง 100-200 บาท ต่อวัน ร้อยละ 80.50 ปัจจัยนำ ด้านความรู้ ทัศนคติ และปัจจัยเอื้อ ด้านการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 50.80 43.80 และ 51.40 ตามลำดับ ปัจจัยเสริม ด้านการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 39.50 ปัจจัยเสริมด้านการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครอง

¹นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ (corresponding author) e-Mail: s.nidhchawan@gmail.com

²อาจารย์ประจำภาควิชาสุศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

³อาจารย์ประจำภาควิชาสุศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

⁴อาจารย์พิเศษ บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 44.30 และ 76.90 ตามลำดับ เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการเรียนรู้ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้ปกครอง และความรู้ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ทักษะคิด และการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ($r = 0.146$, $r = 0.184$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การเข้าถึงสื่อกระตุ้นต่ออารมณ์ทางเพศของนักเรียน และการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ($r = 0.325$, $r = 0.206$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ และทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย จึงควรมีการให้ความรู้ และสอนเรื่องเพศศึกษา รวมถึงปัญหาของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ และทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น ผลของการวิจัยครั้งนี้ ควรจะได้นำไปใช้ในการวางแผน และพัฒนาการดำเนินงานด้านการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในด้านเพศให้มีประสิทธิผลดียิ่งขึ้น

คำสำคัญ: พฤติกรรมเสี่ยง; การมีเพศสัมพันธ์; นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

Abstract

This research aimed to (1) study personal factors, predisposing factors, enabling factors, reinforcing factors and risk behaviors in sexual relations of students at Ramkhamhaeng University Demonstration School, Bangkok, and (2) to study the relationships between personal factors, predisposing factors, enabling factors, reinforcing factors and risk behaviors in sexual relations of students at Ramkhamhaeng University Demonstration School.

The sample used in this research was 185 students in grade 9 from the Demonstration School, Ramkhamhaeng University. The study instrument was a questionnaire included 5 sections with contents of 1) personal data, 2) predisposing factors (knowledge, attitude to risk behaviors in sexual relations), 3) enabling factors (access to sexual stimulation media), 4) reinforcing factors (family sexual communication, parental control and supervision), and 5) risk behaviors in sexual relations. The reliability of the questionnaire was 0.859. Data were collected during 11 to 18 February 2019 and data were analyzed using descriptive statistics such as, percent, mean and standard deviation. Correlations were analysed by using Chi-square test and Pearson's product moment correlation coefficient with significant level at $p = 0.05$.

The results of this research revealed that most sample was male, (55.10%), having academic grades between 3.00 - 4.00 , (56.80%). Most students lived with their parents (74.50%), and received parents' money about 100-200 Baht per day (80.50%). Knowledge, attitude towards risk behaviors for sexual relations (predisposing factors), and access to sexual stimulation media (enabling factors), were at a low level with 50.80%, 43.80%, and 51.40%, respectively. Family sexual communication

was reported as high level, 39.50%. While the parental control and supervision and sexual risk behavior showed at the moderate level, with 44.30%, and 76.90%, respectively. Sex was associated with sexual risk behavior with statistical significance at the level of 0.05. Expenses received from parents and knowledge did not correlate with risk behavior for sexual relations ($p > 0.05$).

Attitude towards risk behaviors for sexual relations and parental control and supervision were positively correlated with risk behavior for sexual relations ($r = 0.146$, $r = 0.184$, respectively) at the statistical significance level of 0.05. Media access to stimulate sexual emotions of students and family sexual communication were positively correlated with risk behaviors for sexual relations ($r = 0.325$, $r = 0.206$, respectively) at the statistical significance level of 0.05.

The results of the research have suggestion that because the majority of the students had knowledge and attitude towards risk behaviors for sexual relations at low level, therefore, there should be education and teaching about sex education, including problems of premature sexual intercourse. The results of this research including those involved should be used in the planning and development of efficient activities for prevention of risk behaviors for sexual relations.

Keywords: Risk Behavior; Sexual Relations; Lower secondary School Students

บทนำ

ปัจจุบันสังคมของประเทศก้าวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ข้อมูลข่าวสารของโลกสมัยใหม่แพร่กระจายสู่สังคมต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ทำให้อิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกได้ครอบงำวิถีชีวิตของวัยรุ่นไทยจำนวนไม่ น้อยทั้งในด้านการรับประทานอาหารฟาสต์ฟู้ด การแต่งกาย การคบเพื่อนต่างเพศ สังคมของวัยรุ่นไทยกลายเป็นสังคมบริโภคนิยมที่แทบจะไม่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ เด็กและเยาวชนถือเป็นกำลังสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต แต่ในสภาพสังคมไทยปัจจุบันมีปัจจัยหลายด้านที่ส่งผลกระทบที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของเด็กและเยาวชนไทย พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบันนี้ ออกนอกกรอบดั้งเดิมมากขึ้นทุกที เช่น การเลือกคู่ครอง ถือเอาความรักเป็นสำคัญ ไม่ชอบการคลุมถุงชน การคบเพื่อนต่างเพศ เป็นไปอย่างอิสระเสรี เพราะเห็นว่าไม่ใช่เรื่องน่าละอาย หญิงสาวให้ความสำคัญในการครองตัวเป็นหมั้นพรหมจรรย์ถึงวันแต่งงานน้อยลง ประกอบกับความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องในเรื่องเพศ ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การสำส่อนทางเพศ การเป่ยนเบนทางเพศ เช่นการรักร่วมเพศ เป็นต้น และเกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ และปัญหาการทำแท้ง ซึ่งอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในสังคมไทย ความก้าวหน้าและรวดเร็วของสื่อเทคโนโลยี อาจเป็นสาเหตุของการทำให้เกิดค่านิยมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากวัยรุ่นสามารถติดต่อหรือคบเพื่อนต่างเพศที่ไม่เคยรู้จักกันได้ง่าย เพียงแต่โทรศัพท์หรือใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อในการติดต่อกัน หากใช้ในทางที่ไม่เหมาะสมหรือคุยกับบุคคลที่ไม่หวังดีด้วย อาจก่อให้เกิดปัญหาการถูกล่อลวงหรือปัญหาข่มขืนได้ (Muangkrabi School, 2012) ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจ

ที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ผลการเรียนรู้ และค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อวัน ปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้และทัศนคติ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยนำแนวคิดของ PRECEDE Model (Green & Krueter, 2005, cited in Vorapongsathorn, 2015, pp. 175-184) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ คำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป G* Power 3.1.9.2 (Vorapongsathorn, et al, 2018, pp. 11-21) ได้ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 185 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นคำถามชนิดปลายปิด โดยแบ่งออกเป็น 7 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 9 ข้อ
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยนำ ด้านความรู้ จำนวน 20 ข้อ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยนำ ด้านทัศนคติ จำนวน 24 ข้อ
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามปัจจัยเอื้อ ด้านการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จำนวน 6 ข้อ
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามปัจจัยเสริม ด้านการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว จำนวน 10 ข้อ
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามปัจจัยเสริม ด้านการควบคุมติดตามของผู้ปกครอง จำนวน 10 ข้อ
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 22 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) ผลการวิเคราะห์ค่าความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.789 และมีค่าความเที่ยง (reliability) เท่ากับ 0.859

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือติดต่อโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล และขอความอนุเคราะห์ ผู้อำนวยการโรงเรียน และอาจารย์ผู้สอนประจำวิชา ช่วยอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล การเก็บข้อมูลได้ดำเนินการในระหว่างวันที่ 11-18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีการวัดแบบนามมาตรา (nominal scale) โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-square test) และวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีการวัดแบบช่วงมาตรา (interval scale) โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) และกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 185 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 55.10 เกรดผลการเรียนอยู่ระหว่าง 3.00-4.00 ร้อยละ 56.80 การอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง อยู่กับบิดาและมารดา ร้อยละ 74.50 และเงินที่นักเรียนได้รับต่อวัน คือ ระหว่าง 100-200 บาทต่อวัน (ดูตาราง 1)

ตาราง 1 จำนวน และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	102	55.10
หญิง	83	44.90
2. ผลการเรียน (เกรด)		
น้อยกว่า 1.99	-	-
ระหว่าง 2.00-2.99	80	43.20
ระหว่าง 3.00-4.00	105	56.80

ตาราง 1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. อาศัยอยู่กับผู้ปกครอง		
บิดาและมารดา	138	74.50
บิดา	12	6.50
มารดา	30	16.20
เพื่อน	5	2.70
4. ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อวัน		
น้อยกว่า 100 บาทต่อวัน	12	6.50
100-200 บาทต่อวัน	149	80.50
มากกว่า 200 บาทต่อวัน	24	13.00

2. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยนำเข้า ด้านความรู้ ทักษะ และปัจจัยเอื้อ ด้านการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 50.80 43.80 และ 51.40 ตามลำดับ ปัจจัยเสริม ด้านการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 39.50 ปัจจัยเสริม ด้านการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครอง และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 44.30 และ 76.90 ตามลำดับ (ดูตาราง 2)

ตาราง 2 จำนวน และร้อยละ ของระดับความรู้ ทักษะ ปัจจัยเอื้อ ด้านการเข้าถึงแหล่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ปัจจัยเสริม ด้านการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว และการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครอง และ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปัจจัย	ระดับ คะแนน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความรู้			
ระดับมาก	18.00-16.00	66	35.70
ระดับปานกลาง	15.00-13.00	25	13.50
ระดับน้อย	12.00-9.00	94	50.80
Max = 18.00, Min = 9.00, $\bar{X}$ = 13.38, SD = 2.56			
ทักษะ			
ระดับมาก	101.00-86.00	43	23.20
ระดับปานกลาง	85.00-70.00	61	33.00
ระดับน้อย	69.00-53.00	81	43.80
Max = 101.00, Min = 53.00, $\bar{X}$ = 73.29, SD = 12.91			

ตาราง 2 (ต่อ)

ปัจจัย	ระดับ คะแนน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ			
ระดับมาก	15.00- 13.00	35	18.90
ระดับปานกลาง	12.00-10.00	55	29.70
ระดับน้อย	9.00-6.00	95	51.40
Max = 15.00, Min = 6.00, $\bar{X}$ = 9.63, SD = 2.16			
ปัจจัยเสริมด้านการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวจากบิดามารดา/ผู้ปกครอง			
ระดับมาก	37.00-30.00	73	39.50
ระดับปานกลาง	29.00-22.00	53	28.60
ระดับน้อย	21.00-14.00	59	31.90
Max = 37.00, Min = 14.00, $\bar{X}$ = 26.27, SD = 6.66			
ปัจจัยเสริมด้านการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครอง			
ระดับมาก	28.00-24.00	45	24.30
ระดับปานกลาง	23.00-19.00	82	44.30
ระดับน้อย	18.00-13.00	58	31.40
Max = 28.00, Min = 13.00, $\bar{X}$ = 19.88, SD = 3.76			
พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์			
ระดับมาก	77.00-61.00	26	14.10
ระดับปานกลาง	60.00-44.00	142	76.90
ระดับน้อย	43.00-26.00	17	9.20
Max = 77.00, Min = 26.00, $\bar{X}$ = 53.37, SD = 7.93			

3. ตาราง 3 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการเรียนรู้ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้ปกครอง และความรู้ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ($p > 0.05$)

สำหรับผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์จากตาราง 4 พบว่า ทักษะคิด และการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ($r = 0.146$, $r = 0.184$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.01$ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นต่ออารมณ์ทางเพศของนักเรียน และการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ($r = 0.325$, $r = 0.206$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$ (ดูตาราง 4)

ตาราง 3 ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

ตัวแปร	พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์			χ^2	p value
	น้อย จำนวน (%)	ปานกลาง จำนวน (%)	มาก จำนวน (%)		
เพศ					
ชาย	15 (14.70)	70 (68.60)	17 (16.70)	10.591	0.005
หญิง	2 (2.40)	2 (86.70)	9 (10.80)		
ผลการเรียน (เกรด)					
ระหว่าง 2.00-3.00	7 (8.00)	62 (13.80)	11 (42.90)	0.049	0.976
ระหว่าง 3.00-4.00	10 (16.10)	80 (19.90)	15 (53.10)		
ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้ปกครองบาท/วัน					
ระหว่าง 100-200 บาท	53 (32.90)	108 (67.10)	0.714	0.134	
มากกว่า 200 บาท	7 (29.20)	17 (70.08)			

ตาราง 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทักษะ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นต่ออารมณ์ทางเพศ การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว การควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครอง และพฤติกรรมเสี่ยงต่อ การมีเพศสัมพันธ์

ตัวแปร	พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ค่าสัมประสิทธิ์- สหสัมพันธ์ (r)	p value
ความรู้	-0.099	0.182
ทักษะ	0.146	0.048
การเข้าถึงสื่อกระตุ้นต่ออารมณ์ทางเพศ	0.325	0.000
การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว	0.206	0.005
การควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครอง	0.184	0.012

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพราะเนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีการสื่อสารที่ไร้พรมแดน ทำให้วัยรุ่นเปิดรับเอาแนวคิดและออกเลียนประเพณีวัฒนธรรมของชาติอื่น ๆ เข้ามา อีกทั้งการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต ทำให้วัยรุ่น มีโอกาสเข้าถึงเนื้อหาทางเพศผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตได้ง่าย (Kaewriengdach & Hirunwatthanakul, 2016, p. 173) ผลการเรียน ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากผู้ปกครอง และความรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ อธิบายได้ว่า ผลการเรียนดีอาจเป็นตัวชี้วัดความรู้ความเชี่ยวชาญเพียงด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น แต่ประสบการณ์หรือทักษะชีวิตส่วนอื่นนั้นอาจจะต่ำ จึงส่งผลทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย (Kaewriengdach & Hirunwatthanakul, 2016,

p. 173) และแม้ว่ารายได้ที่นักเรียนได้รับ จะเป็นปัจจัยที่บ่งชี้ถึงสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต ซึ่งเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละวัน แต่อาจไม่เพียงพอที่จะนำไปใช้จ่ายฟุ่มเฟือยในทางที่ผิด (Kaewriengdach & Hirunwatthanakul, 2016, p. 173) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Sriwringya J. (2015, p. 118) ที่พบว่า ค่าใช้จ่ายที่ได้รับในแต่ละวันไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ความรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ($p > 0.05$) แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Sriwringya J. (2015, p. 129) ที่พบว่า ผลการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

ทัศนคติ และการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ($r = 0.146$, $r = 0.184$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อติดตามการมีความรู้เรื่องเพศและการสื่อสารเรื่องเพศดี จะมีความสัมพันธ์กับการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการสื่อสารเรื่องเพศ แต่ติดตามการมีความเข้าใจผิดหลายประเด็น เช่น การคุมกำเนิด การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของบุตร วิธีการสื่อสารเรื่องเพศ อีกทั้งยังมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศว่าเป็นเรื่องน่าอาย ดังนั้นจึงสร้างความเข้าใจ และปรับเปลี่ยนทัศนคติในเรื่องเพศและการสื่อสารเรื่องเพศ เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นได้ ถึงแม้ครอบครัวจะเป็นหน่วยเล็กที่สุดในสังคม แต่ก็มีความสำคัญมากที่สุด การอบรมสั่งสอนบุตรให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพนั้น การสื่อสารโดยบุคคลในครอบครัวเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญ โดยเฉพาะบิดามารดาเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการพูดคุยสื่อสารเรื่องเพศและการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษากับบุตร และครอบครัว (Paowattana & Ramasuta, 2008, p. 10) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Sangaroon (2014, p. 108). Sriwringya (2015, p. 104). และ Kanokthon (2010, p. 116) ที่พบว่าทัศนคติ และการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นต่ออารมณ์ทางเพศของนักเรียน และการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ($r = 0.325$, $r = 0.206$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Sriwringya J. (2015, p. 105) ที่พบว่า การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ และทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย จึงควรมีการให้ความรู้ และสอนเรื่องเพศศึกษา รวมถึงปัญหาของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เพื่อให้เด็กมีความรู้ และทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น ผลของการวิจัยครั้งนี้ ควรจะได้นำไปใช้ในการวางแผน และพัฒนาการดำเนินงานด้านการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในด้านเพศให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการวิจัยในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในรูปแบบอื่นให้หลากหลายและครอบคลุม เช่น การศึกษาในเชิงคุณภาพ (qualitative study) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงลึกให้มากขึ้น เนื่องจากนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า มีผลต่อพฤติกรรม และทัศนคติ ค่านิยม ของนักเรียนหรือวัยรุ่นที่เปลี่ยนไป จึงจำเป็นต้องอาศัยการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงลึก เพื่อพัฒนาและต่อยอดให้สามารถรับมือ และป้องกันปัญหา

ที่อาจจะเกิดขึ้นในเรื่องต่าง ๆ ได้ในอนาคต ให้ทันกับยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านเทคโนโลยีและ
ค่านิยม

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ประจำวิชา และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
รามคำแหง กรุงเทพมหานคร ทุกท่านที่อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ ประสานงานให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
เป็นอย่างดี และขอขอบคุณนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใน
การศึกษานี้ทุกท่าน ซึ่งเสียสละเวลาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างครบถ้วน ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จ
อย่างสมบูรณ์

References

- Green, L. W., & Krueter, M. W., (2005). *Health promoting planning: An education and ecological approach* (4th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Kaewriengdach, C, & Hirunwatthanakul, P. (2016). Factors associated with sexual risk behaviors among secondary school students in Nakhon Phanom Province. *Journal of the Royal Thai Army Nurses*, 17(3), 168-177.
- Kanokthon, T. (2010). *Private universities' digital media perception of senior high school students in Eastern region*. Master's Thesis in Business Administration, Srinakharinwirot University.
- Muangkrabi School. (2012). *Problems which lead to sexual intercourse*. Retrieved January 3, 2019, from: <https://boykub193.wixsite.com/sexual-relations/blank-xwgq>
- Paowattana, A., & Ramasuta, P. (2008). The difference of the factors predict sexual behaviors of adolescent women who have ever and never sexual intercourse in slum areas in Bangkok. *Journal of the Medical Association of Thailand*, 91(4), 542-550.
- Sangaroon B. (2014). *Factors affecting sexual risk behaviour among adolescent with early intercourse in secondary school under the jurisdiction of the office of basic education commision Bangkok*. Master's Thesis in Home Economics, Rajamangala University of Technology Phar Nakhon.
- Sriwringya J. (2015). *Factors related to sexual risk behavior of mattayomsuksa 2 students the secondary educational service area office 2 Bangkok, Samut Prakan*. Master's Thesis in Nursing Science, Huachiew Chelermprakiet Univesity.
- Vorapongsathorn, T., & Vorapongsathorn, S. (2018). Sample size calculation for research using G*Power program. *Journal of Health Promotion and Environmental Health*, 41(2), 11-21.
- Vorapongsathorn, S. (2015). *Research in education* (3rd Ed.). Bangkok: Vitoon Karnpok Printing.